

Egész évre 4 frt.
 Negyedévre 1 frt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Kármelita-tér 8. sz.

Előfizetéseket és hirdetéseket felvesz
 a kiadóhivatal.

Hazámhoz.

Ha a történet lapjain
 Vizsgálom multadat,
 Miként nyögtél szegény hazám
 Ezernyi kín alatt;
 Ha látom ott Sajó, Mohács
 És Várna bús nevét,
 Hol boldogságod templomát
 A nagy vész dúlta szét:
 Szívem sajnó, szemeimből
 Záporként hull a könny,
 Oh mert elgondolom, hazám!
 „Multadban nincs öröm“!

Ha jelen helyzetedre vet
 Egy pillantást szemem,
 Midőn csak nyelven él a hon,
 De oh! a szívbe nem;
 Ha látom, hogy nem a honért
 Küzd annyi hazafi,
 Hanem az érdek az, miért
 Megnyílnak ajkai:
 Szívem sajnó az emberek
 E borzasztó bűnén,
 Oh mert elgondolom, hazám!
 „Jövődben sincs remény“.

Mindenre kész a nép ma, csak
 Neked áldozni nem,
 Habár gazdag virányain
 Minden bőven terem;
 Kész vérét ont'ni, ámde ez
 Csak percnyi mozzanat,
 Mely — hogyha tette jő a sor —
 Eltűnt mint pillanat;
 Kész lelkesedni, ámde csak
 A béke hajnalán,
 Nem fogja, hogyha zúg a vész,
 „Hanyatló szép hazám“.

A háladatlan nemzedék
 Nem szán meg, jó anya,
 S bár édes anyja vagy neki,
 Ő mégis mostoha.
 Én szánom gyászos helyzeted,
 Szívem térted ég,
 Szent óhajom: egy szebb jövőt
 Küldjön reád az ég!
 S ha tette hívsz, oh szent hazám,
 A harcznak mezején,
 Ahol patakká lesz a vér,
 „Miattad vérzem én“.

Orsel Siza.

JÓ SZÓ.

Tisztelt közönség, újra itt vagyok,
Reménykedéstől két szemem ragyog,
Felvillanyozva látlak tégedet,
Ezt látni énnekem nagy élvezet.
Mert énnekem az ilyen állapot
Mindig egy sereg új magyart adott,
Kik egy főreessel megválták a lelkök
S a Garaboncz örökös most felettök.
Jertek, a kapu újra nyitva áll:
Boldog leszen az, ki praenumerál!

Negyedévre 1 frtért
házhöz küldjük vagy postán elszállítjuk a „Garabonczias Diák”-ot.

Tisztelettel
a kiadóhivatal.

A királyné mestersége.

A párisi Figaro írta: „Erzsébet magyar királyné, ki szerfelett büszke schönbrunni gazdasági termékeire, a minap Trani grófnének — testvérenek — huszonkét fontos sonkát küldött Badenbe. A csomagra e czim volt írva francziául: „Trani grófnének Badenben, küldi az osztrák esászárné.” Elfelelték azonban a csomaghoz mellékelni a Németországban szokásos bizonyítványt, mely a küldemény igazolásául szolgál. A limbachi vámuál tehát a finánczok letartóztatták az igazolás nélkül utazó sonkát s erről a következő levélben értesítették a bécsi vámhivalt: „Hozzánk egy csomag érkezett Bécsből Trani grófné nevére. Járjon utána, hogy a küldő (impératrice d'Autriche) bécsi lakos-e s hogy mesterségére nézve hentes-e?”

Rigmus.

Utczán áll egy hordó,
Feje mint egy hordó,
Orra színe bordó,
Gyomra egész bor-tó,
Mellén rézből ordó.
Büszke mint egy lord, ó!

Iksz Ipszilon.

Garabonczias Diák iszonyatos átkaiból.

Ugy támogassanak, mint Barczát
a szabadelvü-párt!

Szederkényi nyilatkozzék s légy
te a Jókai bőrében!

Bukjál meg — bár nagy lelkesü-
lésü pártod élén is — Czegléden!

Ugy gyarapodjál, mint a mérsé-
kelt-ellenzék!

Akkor legyen rendezve a va-
gyonod, mikor minden választási
számla kifizetve lesz!

Szörnyű eset.

— Fiuk, hallottátok már, mi történt Pistával?
— Mi?
— Tegnap déltben még vigán, kőfálözva ebédel-
tünk együtt és képzelték csak, hat órával az után
— megházasodott!

A zsoltár.

A református pap iskolát látogatván kérdi
a fiut:

— Péter, mondd el nekem a XIX. zsoltárt.

Hosszan gondolkozik a fiu, de csak nem jut
az eszébe a kérdéses zsoltár.

Egyszer csak így kiált föl:

— Nagytiszteletü ur, tudok ám én másikat is!

1800.

Pagát Pepi ultimói.

— El vagy készülve mindenből, Pepi? — kérdi tőlem Muki.

— Mindenre! — felelem én helyreigazítólag.

Istenem, istenem, mit csináljak a vakációban? Tíz havi pihenés után kissé erős dolog két havi vakációt átdolgozni!

A kis barnám emléket kért tőlem. Mondok mi-félét? Hát, aszongya, valami igen egyszerű arany karpereczet, vagy más efélét. — Oh nem, — felelem én gavallérosan, Pagát Pepi nem snassz! — és vittem neki egy igen diszes — rózsát!

Kölcsönös bámulat.

— Péterke, kié az a három darab malacz?

— Az a pirók, meg a vágott füli, meg az a görbe? Az a rektramé. De különb ezeknél az az agyaras; az a tiszteletes uramé. Meg amoda az a hamvas vörös, az az árendásé. Meg az a kusza...

— Hát te Péterke, mind ismered? pedig mind egyformák.

— Ez ugyan nem nagy sor. De a tiszteletes uram abban a ménkü vastag bibliában mind megismeri egymástól azt a tenger bötüt. Ez má valami!

Nincs megelégedve.

— Nos, hogy vagy megelégedve inasi rangoddal?

— Roszszul; a májszterné mindig olyan ételt főz, amit én nagyon szeretek.

— Nos, hát akkor?

— Igen ám, de sohasem ad belőle!

arabonczias Diák
a nagyvilágban.

Hajdan az egri nők, most az egri férfiak mutatták meg mit tudnak.

Jókainak püspökfalatra fáj a foga, hanem az egy kissé pap-rikás volt.

A kormánypárt 27-tel, a függetlenségi párt 7-el gyarapodott. Függetlenségi képviselő eddig 77 van. Ezzel már lehet bőven 70-kedni.

Az elkeseredett győr-szigeti balpártiak lekaszáltak valami 3000 fej jobbpárti káposztát. Főlősleges munka! A jobbpárt legfőlebb is káposzta nélkül eszi a töltött káposztát s ennek folytán hiből sem fogja ismerni a savanyuságot.

Prückler viszálepett, félt a vasuti összeütkezésztől. Tolnajt nem futamította meg a Prückler pezsgője. Különös!

Az előrelátó bankár.

Pisztoly-párbajt vivott a bankár és hadnagy. Az utóbbi szerencsésen oldalba lőtte ellenfelét. Mikor az orvos megvizsgálta a sebet, észrevette, hogy a golyó az oldal-zsebben levő arany-pénzen félrecsuszott s a bankár életét megmentette. Vállára veregetve a szerencsés pácziansnek, így szólott az orvos:

— Hallja-e uram, ön pompásan érti szakmáját, jól el tudja helyezni a pénzt!

Az ismeretlen érdemjelek.

Egy hölgy valami ügyben folyamodást intézett a miniszterhez, kiről azonban nem tudta, hogy micsoda érdemrendek tulajdonosa; kapta tehát magát és a felzetre a következőket írta: „N. N. miniszter ő kegyelmességének... több ismeretlen érdemrendek tulajdonosának.”

Kánikula a lapokban.

(Elmefuttatás.)

Irtta: BOSCO.

Nincs mulatságosabb s hozzá érdekesebb valami, mint a nagy lapok kishirdetési, különösen így — kánikulában.

Reám ama „komoly“, nagy lapok kishirdetési legalább is oly mulattatólag hatnak, mint amely boldogító, csöndes álom vesz erőt ama (szerencsés- vagy szerencsétlenül, amint vesszük), aki a „N.“ (hogy valaki félre ne értsen: nem a nemzetet értem*) egy-egy vezércikkének olvasásával igyekezik gyakorolni az a mily szép és nemes, ép oly fárasztó türelem erényét; nem ugyan amaz értelemben, melyben Petőfink énekli:

Türelem, te a szamarak
És birkák diéső erénye.

hanem a legmagasztosabb keresztényi szellemben, mely a békével türoknék végre is rózsát ígér.

Mi szép pedig a róza, különösen az arcokon!

Nehogy valami pajkos olvasómnak ideje legyen ama gyanúsításra, hogy én a nagy lapok kishirdetéseit talán azért böngészem, hogy ez uton valami érdekes parthira tegyek szert, sietek elrontani balgaságom fölötti jókedvét amaz egyszerű s mégis mindent megmagyarázó kijelentéssel, miszerint én az ilyen érdekes parthik után legkevesebbé sem vágyódom már az okból sem, mert én erre az érdekes parthira már rég szert tettem, s aki hogy valóban mennyire érdekes, bizonyítsa csak az, hogy most is érdekes állapotban van.

Ha egy csipetnyi philosophiát, egy parányi phantáziával összekeverünk, az így nyert szellemi fény világánál tisztába jöhetünk ama különben paradoxonnak látszó jelenséggel vagy ha úgy tesszik egyszerűen: állítással, miszerint ama „komoly“, nagy lapoknak nemcsak kishirdetési, hanem különösen így kánikulában, minden unalmaságuk mellett, egészben véve is érdekesek; mert ha máskor nem is, de így kánikulában egy egész világ szelleme tükröződik vissza hasábjaikon.

Quod erit demonstrandum, még pedig legkönnyebben, ha a világot kicsiben az író és olvasó közönség képében, — talán nem helytelelenül, — jelenítjük.

Ha valaki e szörnyen praeceptoriba induló hang hallatára sarokba akarná vágni e lapot: kérem ne tegye, nem azért vagyok én Bosco, hogy holmi catedrális ócskaságokkal gyötörjem az olvasó publicumot.

Kánikula. Brrú!! Igaz, hogy hivatalosan nincs

* Atkozott maliciózus megjegyzés!

Szedőgyerek.

még itt. De valamint a logicát arczon ütök nemcsak a „tudósok“ hanem sokszor az élet is: épugy az astrologusok combinatióit kineveti az idő s ennek nyomán a tapasztalat. És most ha körülnézünk mit tapasztalunk? panaszt és ismét panaszt. Az egész világ — már mint kánikulában szokás — panaszszal van tele, s akiről szó van, bizony csak nem mind pap az, hanem világi pap és egyaránt.

Panasz van ajkán a könyvirónak, amiért a könyv nem kel. No aki ezután könyvet ír s akarja, hogy kelete is legyen, hallgasson rám.

Képzeljük magunkat Párisba. Messzire halatszó lármával, hogy a figyelmet maga iránt hova jobban felköltse, közeledik felénk egy alak, lepedő nagyságu kifeszített papirlappal kezében. A papirlap külső oldalára e néhány szó: „E lap tulsó oldalát nőknek olvasni tilos.“ — mindenesetre csak azért van odafestve ökölnyi betűkkel, hogy épen a tulsó oldalt ne hagyja olvasatlanul egyetlen nő sem. Ahol aztán, mit gondol az olvasó, mi tilos van? ... egy ujonnan megjelent könyv hangzatos czimén kívül semmi egyéb. De minek is volna, mikor ez is elégséges arra nézve, hogy a kérdéses könyv másnap ezer és ezer példányban forogjon a — hölgyek kezében.

Hangzatos czim, ügyes reklam s megvan a jövője állapítva.

Panaszkodik (suttyomban) a hirlapíró, hogy fogy a — praenumeransok száma.

A közönség, no ez van még csak tele panaszszal! S az egészben csak az a baj, hogy e panaszok mindegyike jogosult többé-kevésbé. Hogy csak egyet említek: üres a lap!

Igen, de hát mivel töltsek meg?

Hisz mióta a muszka czár elleni merénylettel a háborus hírek is mindinkább gyérültek, azóta a Schnäbele-ügyig, leszámítva a pécsi kisebbszerű tüntetést, még az egyetemi ifjak sem adtak magukról számbavehető életjelt. Hay bácsi, Janszki, Czankov annak idejében mindmegannyi érdekes, de ez idő szerint már magukat lejárt alakok. Még csak valamire való vezércikknek sem képezhetik méltó tárgyát.

Még az országszerte beállott választások behatása alatt sem birnak már oly érdekes leleplezéseket, pártösszeütközési jeleneteket reprodukálni, milyenekhez csak a nemrég multban is olyannyira hozzászoktattak bennünket és ebben semmi csodálandó sincs. Mert míg az időben az alkotmányos fejbetörések napirenden voltak any-

nyira, hogy föl sem tűntek: ma már egy kis alkotmányos eszem-izsom is valóságos esemény-számba megy.

Igaz, hogy az ugynevezett „laptöltelék“-nek ezer és ezer nemét találta ki az utolsó néhány év leforgása alatt a leleményes zsurnalisztikai ész.

Legérdekesebb válfaja ezeknek, a mondva vagyis hasból készült czikkek. Ezeknek gyártása talán nem lesz érdektelen az olvasóra.

Lépjünk egy redactióba. A nagy munkának vége van. A már nagyrészen ki is szedett lap nyomásra készülő félben van. A munkatársak szétszéledtek, nem ugyan hirdetni az evangéliumot, hanem ki a legnagyobb zsarnokot a gyomort kibékiteni, ki megint uszni a boldogságban, csendes holdvilágos éjben a hullámzó folyón csónakázni az „Ó“ társaságában s más ily phantasztikus boldogságokat élvezni — álmában. Aki esetleg ott marad, kisebb dolga is nagyobb, semhogy a legközelebbi nagy munka idő beálltáig — gondolkozzék. Ilyenkor szalad be aztán némelykor a lapvezető, hogy szerkesztő ur ide még 20, ide meg még 40 sort a lapban, de gyorsan ám, mert elkésünk. S szerkesztő ur mit csinál? Megragadja a körülötte alkalmatlankodó positiv semmit, azt minden oldalról jól megtépázza s ilykép igazolja a ma már elterjedt föltevést, mely szerint: ex nihilo fit — vezérezkik. Persze aztán, hogy amilyen a hus, o'yan lesz a lev s is. S innét a sok jogosult panasz.

Tehát panasz, általános panasz. Panasz itt, panasz ott, panasz mindenütt. Ilyen a világ kicsiben. Ilyen a kép, melyet mutat — kánikulában. E panaszt tükrözi vissza hasábjain a legtöbb „komoly“ nagy lap. Ergo ???

Azonban ez általános „panaszsaizon“ daczára, vannak ám a világon boldog, igen boldog emberek is. Igaz, hogy exempla nominaque sunt odiosa, de mégis elővonszolok szellemi tarisznyámból egy pár ily boldog lényt mutatónak — máskor.

Vágás.

— Horcsuáros ur, az ön Kátolykája még most sem tud járni?

— Nem bizony, pedig már két esztendő elmult.

— Adjon neki egy pohárral az ön sötétből, biztosítom, hogy azonnal szaladni fog.

Most inkább — nehogy kifogyjak a térből, azt mondom el, hogy botlott a pennám a kishirdetésekbe.

„Egy vidéki földbirtokos (végzett), ki egyszersmind hivatalnok is (hivatal nélkül), plasztikai szépség (egy fokkal vagyok szebb az ördögnél — ami különben férfiban elég), komoly szándékkal levelezésbe óhajt lépni egy csinos fiatal leánnyal. Arczképpel ellátott levelek „Amor“ poste restante a kiadóhivatalba intézendők. Titoktartás biztosítatik és viszont kéretik.“

Szóról-szóra ezt a kishirdetést küldtem be egy nagy muri utáni virágos kedvemben egy nagy lap kishirdetési rovatába — persze a zárjelben levő szavak kihagyásával s olyan modern „komoly“ szándékkal. Már előre gratuláltam magamnak a néhány nap mulva özönmódra tóduló „ajánlatok“ fölötti mulatsághoz. Előre képzeltem, mint fogja mentegetni s egyszersmind ajánlani magát egyik másik pártában maradt szüz, hogy hát „bájaimon s neveltetésemén kívül ugyan vajmi kevés az mivel rendelkezem“, hogy talán „omnia mea mecum porto“, de hát végtére is, mint a legmélyebb hódolattal mellékelt arczkép mutatja, „szép is vagyok, jó is vagyok, csak egy kicsit hamis vagyok, szeretőnek való vagyok“.

Egyben nem is csalódtam: két nap mulva „Amor“ jeligével csakugyan kaptam egy ajánlott ajánlatot...

A levél rövid volt. Bizonyára csak valami kedélyes ficzkótól telhetett ki a vad gondolat, hogy egy Miss Pastranára csalódásig hiven emlékeztető portréval tiszteljen meg, alatta e néhány szóval:

Ajánlja magát „Amor“ kegyeibe

Madame von Knofelblüh.

Azóta annál jobban és szorgalmasabban olvasom a kishirdetési rovatokat, de magam többé be nem állok a compániába.

Hány szentség van?

Plébános: — Mondd meg fiacskám, hány szentséget ismeresz?

Kis fiu: — Mán egyet sze, főtisztelendő úl; üjed szülém tennapelölt vette magáhol az utojsót.

~~~~~

Szórakozásból.

— Tanár ur, sürgöny érkezett.

— Vezesse, kérem, egyelőre a szalonba.

Adatik tudtára!

Adatik tudtára mindenkinek, hogy tilos a tűz. Különösen mikor a nap is oda tűz. Mert iz-zad az oltásnál az ember.

Továbbá tilos kolerának lenni, miért, mert dolgot ad a doktoroknak.

Nemkülönbben tilos szegénynek lenni, mert a gazdagokat nem hagyják békében a szegények.

Azonképen tilos bort inni, mert részeg lészen az ember, kihág s a dutyiba behág.

De legfőképen tilos az ácsorgás, mert üldö-gelés lesz belőle. — A többiről máskor. —

Gyászjelentés.

Meghalt az ének- s zene-egylet,
Élethajója megfeneklett,
Régóta már csak csuklott, nyeklett,
Most aztán néki végleg nyekk lett.
Szent Dávid őt elhegedülte,
A szent tisztító tűzbe küldte,
Feltámad abból szépen újra,
S allelujáját maga fujja.

Chic.

GRI — BUGRI.

UGRI: — No mit szólsz
a czeglédi bukáshoz?

BUGRI: — Hát barátom,
csak egy betű a különbség!

UGRI: — Hogy-hogy?

BUGRI: — Ezelőtt volt Verhovay, most
Vert-hovay.

Arszlánbörben.

Önagysága: — Ön nekem mindig hűzeleg, Alfréd,
hogy ugy dícséz.

Alfréd: (hyper=udvariassággal): Oh nem nagy-sád, én nem hűzeleg, hanem nagysád-nak szokattan-nak tünik fel ily bék!

Verhovay Komjáthyhoz.

— Elegia. —

„Neked két mandátumot adott végzeled.
Nekem csak egy volt: az is elveszett!”

A jó barát nő.

A kis Mariska minden reggel, midőn iskolába megy, egy almát kap mamájától. Egyszer délben erintetlenül hozza vissza az almát.

— Talán rosszul voltál, hogy nem etted meg almádat? — kérde a mama.

— Nem a, hanem Emma barátónőmnek, a kit úgy szeretek, csak száraz kenyere volt...

— Akkor az almát meg kellett volna vele osztanod!

— Nem, megosztottuk a száraz kenyeret.

Egy jókarban levő 7 octávás

zongora

megbízható helyre bérbe adatik.

Bővebb értesítés nyerhető e lapok kiadó-hivatalában jul. 1-ig.

SZERKESZTŐI LEVELEZŐ.

Tangens. Nem tángáljuk el. Szeli-lemi derék-gyöngeségben szenved s e husángos eszmék kárt tennének benne. — Raymund. Irigység az egész. Ön nagyon jólelkűleg fogja fel a dolgot. Ismerni kell ám itt az ős-rugókat! — B. F. Isten hozta. Csak tessék megijeszteni, majd aztán állunk elébe üres hasákkal!

Legyőzhetetlenek azok, uram! — G. Külön levél menesztetett. — Vig Miska. Szomorú biz ez, mint egy Szent-Mihály lova. Holott pegazusnak nevelték szegényt. Hja, az ilyen szegény pegazusok szándékát boldog papirkosár bírja. — Több kéziratról jövőre!

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:

SZÁVAY GYULA,

Győr, Kármelita-tér 8. sz. II. em.

Hirdetmény!

Az V-ik Kincsem-sorsjáték
kisorsolása a Nagyméltóságú ma-
gyar királyi pénzügyminiszterium enge-
délyével

f. év július hó 22-ére halasztatott el.

A magyar lovaregylet
sorsjegy-irodája.

A V Á M H Á B O R U H O Z.

A rögtön beállott vámháboru folytán, mely által a vámok oly igen emelkedtek, hogy a Romániába való kivitel teljes lehetlenné vált, szükségessé látja az **Universal Kiviteli Iroda Bécsben**, az összes **Romániának** szánt árukat a rendes **értéke felében eladni**, csak hogy a nagy árukészletet csökkentse és a legszigorubb jutányosság bizonyítékául, minden nem tetsző áru visszavétetik, amiért is minden megrendelés veszteség nélküli

200 db kész **posztókabát**, vélelt, legjobb stajer szőr posztóból, minden mérték, nagyság és színben zöld varrattal, dbja 5 frt 75 kr

Damast törülközők, tiszta vászon, 50 cm. széles, teljes hosszúság és széles szegélylyel, legfinomabb minőség, 6 db 2 frt.

Levanteaniai **egészséggyapju-derekaljak**. Pentnevezett gyapjuval töltve, rugékony és hajlítható, 3 részű, minden ágy számára, a tisztaság miatt kényelmes, legfinomabb felső szövettel, különféle színben a minta szerint, többféle minőség és árban mint: Nr. 1. Egy polgári egészséggyapju derékalj, 3 részű, csak 6 frt, 2 ágy számára 11 frt 50 kr. Nr. 2. Egy finom polgári egészséggyapju derékalj, 3 részű, csak 9 frt, 2 ágy számára 17.50. Nr. 3. Egy igen finom salonegészséggyapju derékalj, 3

részű, csak 13 frt 50 kr 2 ágy számára 26 frt 50 kr, Nr. 4. Igen elegans salonegészséggyapju derékalj, 3 részű, csak 16 frt 75 kr, 2 ágy számára 32 frt 50 kr. U. i. Ezen levanteaniai egészséggyapju derékaljak jó anyaguk miatt elpusztíthatlanok, úgy hogy a legjobb lószőr derékaljakat minden tekintetben pótolják.

150 tuczat **utazóplaid** tiszta gyapjuból, 3 és fél m. hosszú, 1.60 m. széles, 1 db 3.50 legfinomabb 1 db 4.50.

Csak 3 frt 75 kr egy cs. kir. szabadalommal ellátott **ingaóra** ütő készülékkel (egész és félórák), fényes, utánzott diófakereketben, inga és bronz sulyokkal. Ezen előnyökön kívül megfizethetlen tulajdonsága ez órának, hogy sötét este a számtábla világít, szép violaszínű fényvel, állandó világító erővel jótállva. Sok

száz vevő meg volt lepve ez órának hihetetlen olcsósága fölött.

Csak 3 frt 75 kr egy pár arany függő, hitelesítve, 6 karátos, utánzott mesterséges gyémánttal, a valóditól meg nem különböztethető, börtökban, bársonnyal bélelve.

Csak 1 frt 80 kr egy melltü valódi aranyból, hitelesítve, 6 karat, mesterséges gyémánt foglalatú, elegans bársony bélelt tokban.

800 pár kivarrott **selyemtalasz-ágyterítő**, teljes hosszú, a legnagyobb ágyakra, bordeaux, kék vagy sárga színben, 2 db 16 frt 50 kr.

300 tuczat női halóing legfinomabb angol chifonból, igen hosszú és egész hosszában svájci csipke betéttel, elegans kivitelben, dbja 1.50, tuczatja 16.50; igen finom dbja 1.70.

Lótakaró, 190 cm. hosszú, 130 cm. széles 1.60, ugyanaz finom 1.75. Bonret-selyem ágyterítő 4 2.80, aranszörű lótakaró 2 m. hosszú, 1 és fél m. széles, dbja 2.50. Urasági lótakarók 3 frt. Flanel takaró 4 frt.

1000 pár fülbevaló legfinomabb aranyba foglalva, mesterséges gyémánttal, a valódihoz teljesen hasonló, kiváló szép és elegans, finom bársony tokban, párja 1 frt 50 krtól 2 frt-ig. Ugyanazok valódi 14 karátos aranyba foglalva, a cs. k. hitelesítő hivatal által próbált, párja 5 frt.

Törülközőkendők vászonból, világos vörös vagy kék szegélylyel, 6 db 1.50.

300 tuczat **nyakkendő** összes telre, a legnagyobb nőnek is elég nagyságban, divatos színekben. 1 db csak 1 frt.

50 tuczat **női alsókabát** finom angol chifonból, svájci díszítés és csipkével, dbja 1 frt 70, II. dbja 1 frt 40 kr.

900 db futószőnyeg, 10-12 méter hosszú, minden színben, tartós, csak 4.50. legfinomabb 6 frt 50 kr.

250 db Anker óra francia aranyból, vagy ezüstözött nickel borítékkal, finoman vésvé, 15 valódi rubinra járó pontosságú, perczmutato és pompás óraláncszal, finoman igazítva, csak 7 frt 40 kr.

350 db Cylinder zsebóra, finom francia aranyból, vagy ezüstözött nickel borítékkal, finoman vésvé, aranyozott láncszal, percze igazítva. Mindössze csak 5 frt 10 kr. Ugyanazok valódi 13 latos ezüsből, cs. k. hitelesített nehéz aranyozással csak 6 frt 50 kr.

SZIVES MEGFIGYELÉSRE! Kéretik a t. közönség e hirdetést megőrizni.

Levelezés minden nyelven. — Az áruclarnok hétköznap egész napon, vásár- és ünnepnapokon csak délig van nyitva.

Minden megrendelő, ki egyszerre legalább 20 frt árut megrendel, egy valódi 6 karátos aranygyűrűt türkiz- és gyöngyfoglalattal kap ingyen.

Szállítványok az árösszegek előzetes, vagy utánvét mellett, eküldése mellett. Megbízások intézendők:

S. Löw, Universal-Export-Bureau. Bécsben, II. Nordbahnstrasse 26.

Kéretik e czimet figyelembe venni, mert hasonló értelmű hirdetések csak utánzások!

Huzás
 julius hó 22-én!

11 sorsjegy
10 frt.

KINCSEM-SORSJEGYEK
à 1 frt.

6 sorsjegy
5 frt 50 kr.

Főnyeremény Készpénzben

50.000 frt.

Továbbá

10.000 frt, 5000 frt 20% levon. || 4875 pénzyeremény.

Kincsem-Sorsjegyek kaphatók:

A magyar lovaregylet sorsjegy-irodájában,

Budapest, Váci-utca 6. sz.

Sorsjegyek kaphatók ezen lap kiadóhivatalában,

ugyszintén

Fürst M. L. urnál és Kölcsei Adolf urnál.